

отнайпапрѣдъ не са съгласявалъ, държѣлъ дълго въ Римъ Българскійтъ посланникъ Петра, който былъ роднина Борисовъ, и най-послѣ, противъ желаніето на Бориса, проводилъ му двама новы кандидаты (4) да си избере отъ тѣхъ епископъ. Позаповѣдь Борисова, Петръ, като са върнѣлъ отъ Римъ, тозчасъ трѣгнѣлъ за Цариградъ за да присѣтствува на събора, който былъ свиканъ (869) за да са рѣшихтъ спорнытъ дѣла на църквата и гдѣто, близо до императорытъ Василія и Константина, патріарситѣ, прѣдставителитъ имъ и сенатътъ, сѣдѣли отъ една стѣрна посланниците на Лудовика, императорътъ на франкытъ, отъ друга, «знаменитытъ болѣре (5) на Михаила, възвишенныйтъ и свѣтлѣйшійтъ повѣлитель на Българія.»

Съборътъ са свършилъ, опредѣленіята са подписали (870, 4евр. 28-ий). Тутакси императоръ Василій повиква Игнатія и прѣдставителитъ на другытъ патріарси, да чуѣхтъ писмото на Българскыя царъ и на посланика му Петра, който, между другото, былъ предложилъ и този въпросъ на събора: «Ный отъ св. Римска църква искахмы, пріехмы и до сега имамы священницы; но рѣшете съ тѣзи прѣдставители на патріарситѣ, до коя църква ный разумно трѣба да надлѣжимъ, до Римската ли или до Цариградската?» Римлянытъ протестувать противъ самыя този въпросъ. Прѣдставителитъ на вѣсточнытъ патріарси пытать: «Когато вый занехте страната, която сега владѣете, на кого тя бѣше подчинена и каквы священницы въ нея имаше?» Петръ: «нй я добухмы съ оружіе отъ Грыцытъ и намѣрихмы въ нея грѣцкы священницы.» — «Ще са каже, страната ви была и трѣба да е подчинена на Цариградската митропо-

(4) Силвестра и Анконскійтъ епископъ Леопарда.

(5) Въ Гръцкыя текстъ стои ἄρχοντες — начелници, а въ Латинскійтъ Indices — указатели, водители.